

בתי המשפט

פ 002970/04		בית משפט השלום חיפה	
18/01/2005		תאריך:	כב' השופטת יעל פרדלסקי
		בפני:	

בעניין: מדינת ישראל - פרקליטות מחוז חיפה המאשימה

נ ג ד

הנאשם

באן איתמר

נוכחים: מטעם המאשימה - עו"ד ליפשיץ

מטעם הנאשם - עו"ד פיש

הנאשם בעצמו

גזר דין**איסור פרסום**

תיק זה דן בעבירות מין, אותן ביצע הנאשם במתלוננת שהינה קטינה. אשר על כן, נאסר בזאת פרסום שמה של הקטינה וכל פרט שעלול להביא לזיהויה.

1. הנאשם, הורשע במסגרת הסדר טיעון, על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן ב - 4 עבירות של בעילה אסורה בהסכמה, עבירה לפי סעיף 346(א)(1) ריישא לחוק העונשין תשל"ז-1977 וב - 3 עבירות של מעשה סדום, עבירה לפי סעיף 347(א)(1) ריישא לחוק העונשין תשל"ז-1977. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי בתחילת שנת 2004 או בסמוך לכך, יזם הנאשם, יליד 1964, שיחה דרך רשת האינטרנט עם מ. ילידת 1989 (להלן: "הקטינה"). במהלך השיחות אמרה הקטינה לנאשם את גילה וכן ציינה בפניו כי היא בתולה. הנאשם והקטינה התכתבו באמצעות האינטרנט. בשיחות ביניהם, שהתנהלו דרך רשת האינטרנט, שוחח הנאשם עם הקטינה, על ענייני מין, תוך שהוא מסביר, יוזם ומשכנע אותה לעשות דברים שונים בתחום המין, וכן נפגשו הנאשם והקטינה פעמיים, בהפרש של שבועיים בין מפגש למפגש. (להלן: "המפגשים").

כחודשיים וחצי לאחר המפגשים הנ"ל, נפגש הנאשם שוב עם הקטינה. במהלך המפגש שהתרחש במכוניתו של הנאשם, נישק הנאשם את הקטינה והחדיר את אצבעותיו לאיבר מינה בהסכמתה. (להלן: "המפגש").

לאחר המפגש המשיך הנאשם להתכתב דרך רשת האינטרנט עם הקטינה. כשלושה חודשים לאחר המפגש, נפגש הנאשם עם הקטינה בשעות הערב במכוניתו וזאת לאחר שהקטינה הביעה רצונה לפגוש אותו ולמצוץ את איבר מינו.

במהלך הפגישה, נישק הנאשם את הקטינה, החדיר את אצבעותיו לאיבר מינה, תוך כדי כך שהוציא את איבר מינו וביקש מהקטינה שתמצוץ אותו.

הקטינה עשתה כן, עד שהגיע הנאשם לסיפוקו ושפך את זרעו בפיה. הנאשם המשיך לשוחח עם הקטינה דרך האינטרנט. במהלך השיחות אמר הנאשם לקטינה, כי עליה להכין את עצמה מינית לקיום יחסי מין מלאים ביניהם.

לאחר שהנאשם והקטינה תאמו מועד, הגיע הנאשם לביתה של הקטינה, שם החדיר את איבר מינו לאיבר מינה של הקטינה בהסכמתה. כאשר הרגיש הנאשם כי הוא עומד להגיע לסיפוקו, ביקש מהקטינה לגמור בפיה, הקטינה נענתה, מצצה את איבר מינו של הנאשם, עד ששפך את זרעו בפיה.

כשלושה שבועות לאחר מכן, הגיע שוב הנאשם לביתה של הקטינה, הקטינה כרעה על ברכיה והנאשם החדיר את איבר מינו לאיבר מינה של הקטינה מאחורה, בהסכמתה, בנסיבות אלו נגרמו לקטינה כאבים וירד לה דם.

הנאשם אמר לקטינה, כי הוא עומד להגיע לסיפוקו. הקטינה הסתובבה והנאשם החדיר את איבר מינו לפיה עד שהגיע לסיפוקו.

לאחר שאחותה הגדולה של הקטינה ראתה את הנאשם בביתם, גרשה אחותה הגדולה של הקטינה את הנאשם.

בהמשך, המשיכו הנאשם והקטינה להתכתב באינטרנט, כשהקטינה מתלוננת על כאבים באיבר מינה והנאשם הפנה אותה לשוחח דרך רשת האינטרנט עם בחורה אמריקאית, בגירה, בשם טרי. (להלן: "טרי").

הקטינה וטרי שוחחו ולאחר שהקטינה דווחה לנאשם על שיחתה עם טרי, הביע הנאשם תקווה, כי יקיימו יחסי מין בשלישייה ושאל אותה, אם תרצה לראות אותו מקיים יחסי מין עם טרי.

בנוסף עולה מעובדות כתב האישום המתוקן, כי הנאשם החזיק במחשבו תמונות רבות של קטינים ערומים.

2. ב"כ הצדדים עתרו לשלוח את הנאשם לקבלת תסקיר שירות מבחן, כאשר ב"כ המאשימה ציינה, כי המלצות שירות המבחן, לא יחייבו את המאשימה וכל צד יהיה רשאי

לטעון את טיעונו.

בתאריך 27.10.04 התקבל תסקיר שירות מבחן, בו כתבה קצינת המבחן, שמצד אחד מדובר בעברין מין התמכרותי שחצה גבול משמעותי וביצע עבירה חמורה מאוד, אותה

אין הוא רואה בעוצמת החומרה המתאימה. מאידך, היא מקווה שלאחר טיפול מתאים הוא יפנים את הגבולות.

לאור זאת, המליצה קצינת המבחן בהיסוס להטיל על הנאשם מאסר של 6 חודשים שירוצו בעבודות שירות, בנוסף לתקופת מבחן של 24 חודשים עם תנאי מיוחד, לפיו יהיה על הנאשם להשתתף בקבוצה טיפולית של עברייני מין המתקיימת בשירות המבחן. באם הנאשם לא ימצא מתאים לקבוצה טיפולית, תימנע מהמלצה לגביו. קצין מבחן, שנכח בדיון שהתקיים ביום 27.10.04, אמר בדיון בבית המשפט, כי אם הנאשם לא ימצא מתאים לקבוצה טיפולית, ימליץ שירות המבחן על מאסר בעבודות שירות ללא צו מבחן.

הדיון נדחה לקבלת תסקיר משלים ולקבלת תסקיר "קורבן". מתסקיר שירות המבחן המשלים עולה, כי הנאשם לא התקבל לקבוצה הטיפולית לעברייני מין ומנחיה של הקבוצה ציינו שלא קיים בסיס, בשלב זה, ממנו ניתן להתחיל בטיפול. הנאשם לא נתן ביטוי לכל מצוקה סביב מעשיו ומנחי הקבוצה התרשמו שיתכן וענישה משמעותית תחבר את הנאשם לחומרת מעשיו ויתכן ואז יהיה בשל לטיפול. לאור זאת, נמנעה קצינת המבחן מכל המלצה טיפולית.

פקידת סעד מחוזית שהגישה תסקיר "קורבן" אודות הקטינה, כתבה כי זהו אחד התסקירים הקשים שכתבה, בין היתר, בשל מצבה הנוכחי הקשה של הקטינה והמליצה לקטינה ולמשפחתה לעבור טיפול משפחתי ופרטני כדי לשקם את משפחתה של הקטינה ואת הקטינה בפרט.

3. ב"כ המאשימה הגישה בהסכמה את הודעת הנאשם במשטרה מיום 20.6.04 ועתרה להטיל על הנאשם מאסר בפועל משמעותי לתקופה של מספר שנים, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת. בטיעוניה ציינה, כי הנאשם בן 40, הורשע במספר מקרים של בעילת קטינה בהסכמה ומעשה סדום בתקופה של מספר חודשים ואין מדובר במעידה חד פעמית. העונש בגין כל אחת מהעבירות אותן ביצע הנאשם הוא 5 שנות מאסר ויש להחמיר בענישת הנאשם אשר הינו מסוכן לציבור ואשר "דג ברשתו" את הקטינה.

4. אשת הנאשם העידה, כעדת אופי, וציינה את השבר שנגרם למשפחתה מאז מעצרו של הנאשם, אשר הינו איש משפחה מסור, אב ל-4 קטינים כאשר בתו הקטנה נולדה כשלושה שבועות טרם מעצרו. בשל מעצרו והפרסומים המוגזמים שנתלו למעצרו, נגרם נזק רב למשפחתו המתגוררת בישוב קטן. הנאשם פוטר מעבודתו והיא מפרנסת את המשפחה וזאת כשהנאשם נמצא בתנאי מעצר בית במרכז הארץ הרחק ממשפחתו. אשת הנאשם הביעה את חששה, שבאם לא יחזור הנאשם לביתה, תיהרס המשפחה ותמנע האפשרות לשקמה.

בנוסף הגיש ב"כ הנאשם מכתבים שונים: מכתב מאדם המתגורר בישוב הקהילתי בו מתגורר הנאשם, בו מצוינת תרומתו של הנאשם לישוב. מכתבים ממפקדיו של הנאשם

בצה"ל, המצביעים על כך שהנאשם משרת במילואים ביחידה קרבית ובעל מוטיבציה גבוהה.

כן הוגשו מטעם הנאשם, 2 מכתבים שכתבה הפסיכולוגית, הגב' איריס דותן כץ, לב"כ הנאשם, מהם עולה, כי הנאשם מטופל על ידה מתאריך 21.7.04 ו"עם הזמן ועם התהליך המתמשך מתפתחת מודעותו לחומרת מעשהו והשלכותיו על המתלוננת... באופן כללי אין ספק, שכיום ברורה לו ומופנמת אצלו מערכת המגבלות הנורמטיבית של עצם קיומם של קשרי מין או אינטימיות מכל סוג שהוא עם קטינות... ההפרעה ממנה הוא סובל אינה קשורה לילדים, אלא בצורך בקשר ולחוסר גבולות... ההפרעה קשורה לבסיס העבירה אותה עשה ניתנת לטיפול, הוא מוכן לטיפול... אין ספק שיש מקום להמשך טיפול שישולב בחזרתו לביתו..."

5. ב"כ הנאשם עתר לבית המשפט להטיל על הנאשם עונש של מאסר בעבודות שירות, תוך שימת דגש על ענישה שיקומית וזאת בהתחשב בהודאתו של הנאשם, אשר מנע בכך את העדתה של הקטינה בביהמ"ש. היותו של הנאשם אדם נורמטיבי ללא עבר פלילי, אשר תרם לחברה בהיותו ממשך לשרת במילואים ביחידה קרבית.

לדבריו, לנאשם ולמשפחתו נגרם נזק רב בפרסומים המוגזמים בכלי התקשורת, בו הוצג כפדופיל, בעקבות זאת, פוטר מעבודתו וכל עולמו חרב. הנאשם נמצא תקופה ממושכת במעצר בית הרחק ממשפחתו ויש להתחשב בכך ולראות בכך כאילו ריצה מאסר בפועל.

6. הנאשם הביע חרטה בפני ביהמ"ש על הנזק שנגרם למתלוננת ולמשפחתו.

7. הנאשם הורשע בעבירות חמורות של בעילה אסורה בהסכמה ומעשה סדום, עבירות שהמחוקק הביע דעתו לגבי חומרתן, בקבעו עונש מאסר של 5 שנים בגין ביצוע כל אחת מהעבירות הנ"ל וזאת על מנת להגן על קטינות, לא רק מפני אחרים, אלא גם מפני עצמן. שיקולי הענישה כפי שנקבעו בפסיקה, הינן הרתעה כללית ואינדיבידואלית, מניעה, תגמול, שיקום והבעת סלידה של החברה מהמעשה.

בקביעת עונשו של נאשם, על בית המשפט לשקול את המשקל הראוי שיש להעניק לכל אחד מהשיקולים הנ"ל ולגזור את הדין.

כב' הנשיא ברק, בע"פ 212/79 פלוני נ' מדינת ישראל פד"י ל"ד (2) 421 כתב:

"ביסוד הענישה אינו עומד שיקול אחד ויחיד אלא מכלול של שיקולים.

במלאכת הענישה בכל מקרה ומקרה חייב השופט למצוא את המשקל הראוי שיש להעניק לכל אחד מהשיקולים הנזכרים, תוך שהוא מודע לכך כי לעיתים קרובות שיקול אחד בא על חשבונו של שיקול אחר..."

מכאן, שהעונש אשר מוטל בסופו של דבר על הנאשם אינו אלא תוצאה "משוקללת" - אם תרצה פשרה - של השיקולים השונים שיש להביאם בחשבון.

מלאכת "שקלול" זו אינה מלאכה מדעית אף היא אינה מלאכה שרירותית. היא עניין שבישקול דעת, הנעשה על הרקע הכללי והאינדיבידואלי. במסגרת המדיניות העונשית הכללית, כפי שהיא מתבצעת ע"י בתי המשפט".

זאת ועוד בע"פ 5106/99 סעידי אבו נגימה נ' מדינת ישראל פד"י נד (1) 350, נאמר על ידי כב' השופטת דורנר "על בית המשפט לתת למטרות הענישה השונות משקל יחסי ההולם את נסיבות המקרה המסוים ואת הנאשם המסוים שבפניו ולאזן ביניהם".

המעשים שביצע הנאשם, על אף שנעשו בהסכמה, הינם חמורים, שכן הנאשם ניצל את קטינותה ותמימותה של הקטינה, אשר בהיותה קטינה, מטבעה, נוטה ליתן אמון במבוגרים, בהם היא שמה מבטחה תוך אמונה מלאה, כי המבוגרים מבינים את טיב מעשיהם ובנוסף ניצל הנאשם את הצורך של הקטינה לאזן קשבת מאדם בוגר. הנאשם נטל את תומתה של הקטינה ולימד אותה את רזי המין, כדי לספק את תאוותיו המיניות. הדרך בה נהג הנאשם, לא רק פגעה בגופה ובכבודה של הקטינה, אלא עשויה לעוות את כל תפיסת עולמה ולפגוע בה. מעשיו אלו של הנאשם, אף שלא נעשו בכח פיזי, גורמים נזק עצום לנפשה של הקטינה.

המחוקק הביע דעתו, כי בעבירות מין יש לתת משקל רב בין שיקולי הענישה, לנזק שנגרם לקורבן, בחוקקו את חוק זכויות נפגע בעבירה ובחוקקו את סעיף 187 (ב) לחסד"פ, המאפשר לבית המשפט לקבל תסקיר "קורבן" אודות הנזק שנגרם לקורבן העבירה.

בתי המשפט הדגישו בשורה ארוכה של פסקי דין את החומרה שיש לייחס לנאשמים שמורשעים בעבירות מין שמבוצעות בקטינים בקבעם, שיש להחמיר בענישת הפוגעים בקטינים.

בתיק פלילי 429/97 מחוזי ירושלים, מ"י נ' עלי בן אעמין ג'עפרי תק - מח' 98 (2) 5990 נאמר: "קטינים ראויים להגנת בית משפט - על גופם ועל כבודם ועל חירותם, מפני ניצול גילם וחולשתם בידי עבריינים הרואים בהם טרף קל, לתאוותיהם המיניות. קטינים זכאים להתהלך חופשיים בתוכנו מבלי החשש הנורא שימצאו עצמם לפתע קורבנות למעשים מיניים. אין לשער מראש את עוצמת הנזק הנגרם לקטין שנפל קורבן למעשה סדום - לנפשו ולהתפתחותו בעתיד. בית המשפט הוא אביהם של הקטינים ומחובתו להבהיר שמעשה נואל מסוג זה הנעשה בקטין רב, עונשו הכבד בצידו. חברה תקינה אינה יכולה לעמוד, אם לא תהיה בה התודעה שמעשים כאלה לא יסבלו בה ואין תודעה בלא ענישה המדברת בעד עצמה".

בע"פ 5208/99 טומאס שורני נ' מדינת ישראל תק - עלי 99 (3) 1001, נאמר: "על בית משפט להעדיף בעבירות מסוג זה את הצורך במתן ביטוי לחומרת המעשים העומדים

בבסיס ההרשעה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, לרבות הנזק הטמון בהטלת עונש מאסר לריצוי בפועל".

שינוי זה מבטא את הגישה האומרת, כי אין די בהצהרה על נורמות, אלא יש לתת להם ביטוי מעשי בגזירת דינו של העבריין, בדרך של יציקת תוכן ממשי לגישת המחוקק לעבירות. ראה לעניין זה ע"פ 4872/95 מ"י נ' גיא אילון ואח' פד"י נג (3) 1, שם נאמר ע"י כב' השופט שטרסברג-כהן:

"מבחינת האינטרס הציבורי, אין זה מספיק להטמיע בחוק סטנדרטים של התנהגות. הציבור חייב לראותם מיושמים בכל עת ולראות בהם חלק בלתי נפרד מנוהגים חברתיים מקובלים המגנים על גופו, על רכושו ועל כבודו של כל אחד מתוכם..."

במקרה שבפני, הכיר הנאשם את הקטינה דרך רשת האינטרנט וידע, בטרם נפגש איתה, כי מדובר בקטינה, בתולה בת 14. בכך אני רואה חומרה יתרה, שכן קל מאד לעברייני מין, לעשות שימוש דרך רשת האינטרנט ולהכיר קטינות וקטינים ולפתותם באמצעות שיחות, להיפגש עימם ולבצע בהם את זממם ונדרש, איפוא, עונש הרתעתי שייצמצם תופעה מסוכנת זו עד למינימום האפשרי וזאת על מנת שידע הנאשם וידעו עברייני מין אחרים, המשתמשים באינטרנט, לבצע את זממם, כי מעשיהם אינם וירטואליים ועל מעשיהם ייענשו בענישה ממשית.

כמו כן, אני רואה בחומרה את מעשיו של הנאשם שבוצעו על פני תקופה של כ- 3 חודשים ואין לראותם, כמעידה חד פעמית.

יחד עם זאת, אני לוקחת בחשבון את הודאתו המיידית של הנאשם בכתב האישום המתוקן, אשר חסך מהקטינה להעיד בבית משפט, את חרטתו, העדר הרשעות קודמות, חיסכון בזמן שיפוטי יקר, תרומתו לשוב בו הוא מתגורר וכן למדינה, בכך ששירת שירות קרבי כחייל סדיר והמשיך לשרת במילואים כחייל קרבי עד שנעצר בגין תיק זה. בנוסף, לקחתי בחשבון שהנאשם פוטר מעבודתו, נמצא מאז חודש יולי במעצר בית הרחק ממשפחתו והחל בטיפול פסיכולוגי, אם כי טיפול פסיכולוגי שכזה, אינו יכול לבוא על חשבון העונש המגיע לנאשם בגין המעשים החמורים שביצע.

לפיכך, לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, הן לקולא והן לחומרא, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 27 חודשים.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור על סימן ה' לפרק י' בחוק העונשין תשל"ז-1977, לרבות ניסיון.

ג. הנאשם ישלם פיצוי בסך 10,000 ₪ לקטינה.
הנאשם יפקיד בקופת בית המשפט את הסכום האמור וזאת לא יאוחר מ-90 יום מהיום.
לא יופקד סכום הפיצוי האמור במלואו ובמועדו, הרי שהוא ישא הפרשי הצמדה ורבית
כחוק, מהיום ועד למועד התשלום המלא בפועל.
המאשימה תעביר למזכירות בית משפט תוך 10 ימים מהיום, את שמה וכתובתה של
הקטינה לצורך העברת סכום הפיצוי על ידי מזכירות בית המשפט.

אני ממליצה לשב"ס לעשות כל מאמץ לשלב את הנאשם בטפול בהיותו מאחורי סורג
ובריח.

זכות ערעור לנאשם לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.
מזכירות ביהמ"ש תמציא העתק ההחלטה לשירות המבחן.
ניתן היום ח' בשבט, תשס"ה (18 בינואר 2005) במעמד הצדדים.

יעל פרדלסקי, שופטת